

**PRAVILO SAVETA EVROPSKE UNIJE O ZABRANI ISPUNJAVANJA
ZAHTEVA U VEZI SA UGOVORIMA I POSLOVIMA NA ČIJE JE
SPROVODJENJE UTICALA REZOLUCIJA 757 SAVETA BEZBEDNOSTI
UJEDINJENIH NACIJA I (OSTALE) REZOLUCIJE KOJE SU U VEZI SA
NJOM**

Council Regulation (EC) No 1733/94 of 11 July 1994 prohibiting the satisfying of claims with regard to contracts and transactions the performance of which was affected by the United Nations Security Council Resolution No 757 (1992) and related resolutions, Official Journal L 182, 16/07/1994, p. 01 - 03.

Savet Evropske unije,

Uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Evropske zajednice, posebno odredbe člana 228a,

Imajući u vidu predlog Komisije,

Imajući u vidu Odluku Saveta 94/366/PESC, od 13. juna 1994. godine o zajedničkoj poziciji koju je Savet zauzeo na osnovu člana J.2. Ugovora o Evropskoj uniji koja se odnosi na zabranu ispunjavanja zahteva na koje je upućeno u tački 9. Rezolucije Saveta Bezbednosti Ujedinjenih nacija broj 757 (1992);¹

¹ OJ No L 165, 1. 7. 1994, p. 1.

S obzirom da je na osnovu Pravila (EEC) broj 1432/92², (EEC) broj 2656/92³ i (EEC) broj 990/93⁴, Zajednica preduzele mere da spreči trgovinu između Zajednice i SR Jugoslavije (Srbije i Crne Gore);

S obzirom da su, zbog embarga protiv SR Jugoslavije (Srbije i Crne Gore) privredni subjekti u Zajednici i trećim državama izloženi riziku od zahteva od strane SR Jugoslavije (Srbije i Crne Gore);

S obzirom da je Savet Bezbednosti UN usvojio Rezoluciju 757(1992), od 30. maja 1992 godine, koja se u tački 9. odnosi na zahteve SR Jugoslavije (Srbije i Crne Gore) iz ugovora i drugih poslova čije je izvršenje pogodjeno merama nametnutim od strane SB u skladu sa Rezolucijom 757(1992) i sa ostalim odnosnim rezolucijama;

S obzirom da je neophodno trajno zaštititi subjekte od takvih zahteva SR Jugoslavije (Srbije i Crne Gore) kojima bi se obezbedila nadoknada nastala negativnim dejstvom embarga;

USVOJIO JE OVO PRAVILO:

Član 1.

Za svrhe ovog Pravila:

1. "ugovor ili transakcija (posao)" znače svaki posao bez obzira na formu i pravo koje se na njega primenjuje, kao i bez obzira da li obuhvata jedan ili više ugovora ili sličnih obaveza koji su nastali između istih ili različitih strana; za ove svrhe "ugovor" uključuje bond (obveznicu) i garanciju ili kredit bez obzira da li su pravno nezavisni ili nisu, kao i svako drugo osiguranje (obezbedjenje) koje je nastalo na osnovu ili u vezi sa poslom;

2. "zahtev" znači svaki zahtev, bez obzira da li je kao takav potvrđen u pravnom postupku ili nije, učinjen pre ili posle stupanja na snagu ovog Pravila, na osnovu ili u vezi sa ugovorom ili poslom, a posebno podrazumeva:

² OJ No L 151, 3.6. 1992, p. 1, Pravilo zamenjeno pravilom (EEC) No 990/93 (OJ No L 102, 28.4. 1993, p. 14).

³ OJ No L 266, 12. 9. 1992, p. 27, Pravilo zamenjeno Pravilom (EEC) No 990/93 (OJ No L 102, 28. 4. 1993, p. 14).

⁴ OJ No L 102, 28. 4. 1993, p. 14.

- a) zahtev za ispunjavanjem svake obaveze koja je nastala na osnovu ili u vezi sa ugovorom ili poslom;
- b) zahtev za produženjem važnosti ili roka plaćanja obveznice, finansijskog jemstva ili garancije, bez obzira na formu;
- c) zahtev za naknadu štete u vezi ugovora ili posla;
- d) protivzahtev;
- e) zahtev za priznanje i izvršenje presude, arbitražne odluke ili odgovarajuće odluke bilo gde da su donete ili dostavljene, uključujući i one koje su obuhvaćene postupkom izvršenja.

3) "mere iz Rezolucije SB UN broj 757(1992) i odnosnih rezolucija" znače mere SB UN ili mere Evropske zajednice ili bilo koje države članice, treće države ili međunarodne organizacije, koje se odnose na embargo protiv SR Jugoslavije (Srbija i Crna Gora), a u skladu su sa, ili su zahtevane od, ili su u vezi sa izvršenjem relevantnih odluka SB UN, ili svakom drugom akcijom, koja uključuje i vojnu akciju, preduzetih na osnovu ovlašćenja SB UN;

- 4) "lice ili telo u SR Jugoslaviji (Srbija i Crna Gora)" znače:
 - a) državu SR Jugoslaviju (Srbija i Crna Gora) ili svaku javnu vlast;
 - b) svako fizičko lice ili rezidenta u SR Jugoslaviji (Srbija i Crna Gora);
 - c) svako pravno lice koje je registrovano ili ima sedište u SR Jugoslaviji (Srbija i Crna Gora);
 - d) svako pravno lice koje je kontrolisano direktno ili indirektno od strane jednog ili više napred pomenutih lica ili tela.

Bez obzira na član 2, izvršenje ugovora ili posla će biti smatrano kao da je pogodjeno merama donetim u skladu sa Rezolucijom 757 (1992) SB UN i odnosnim rezolucijama ako postojanje ili sadržina zahteva direktno ili indirektno rezultira iz ovih mera.

Član 2.

- 1) Zabranjeno je ispunjavanje ili preduzimanje bilo kakvih koraka ka ispunjenju zahteva, učinjenih od:
 - a) pravnog ili fizičkog lica u SR Jugoslaviji (Srbija i Crna Gora) ili preko fizičkih ili pravnih lica u SR Jugoslaviji (Srbija i Crna Gora);
 - b) svakog fizičkog ili pravnog lica koje direktno ili indirektno radi u ime ili za račun jednog ili više pravnih ili fizičkih lica u SR Jugoslaviji (Srbija i Crna Gora);
 - c) svakog fizičkog ili pravnog lica koje stiče koristi od prenosa prava ili drugih potraživanja preko ili od jednog ili više fizičkih ili pravnih lica u SR Jugoslaviji (Srbija i Crna Gora);

d) svakog fizičkog ili pravnog lica iz tačke 9. Rezolucije 757(1992) SB UN;
e) svakog fizičkog ili pravnog lica čiji su zahtevi nastali iz potraživanja u vezi sa plaćanjem obveznica ili jemstva ili garancije jednom ili više gore pomenutih fizičkih ili pravnih lica;

na osnovu ili u vezi sa ugovorom ili poslom čije je izvršenje direktno ili indirektno, u celini ili delimično, pogodjeno merama donetim u skladu sa Rezolucijom 757 (1992) SB UN i odnosnim rezolucijama.

2) Ova zabrana se primenjuje u okviru Zajednice i prema svakom državljaninu države članice i svakom pravnom licu koje je osnovano i konstituisano po pravu države članice.

Član 3.

Bez obzira na mere donete shodno Rezoluciji 757 (1992) SB UN i odnosnim rezolucijama, član 2. se ne primenjuje na:

a) zahteve koji se odnose na ugovore ili poslove, osim obveznica, jemstava i garancija, ako fizička ili pravna lica navedena u članu 2, dokažu pred sudom države članice da je zahtev bio priznat od ugovornih strana pre usvajanja mera shodno Rezoluciji 757(1992) SB UN i odnosnih rezolucija i da ove mere nisu imale uticaja na postojanje i sadržaj zahteva;

b) zahteve za plaćanje iz ugovora o osiguranju, ako je dotični događaj nastao pre usvajanja mera navedenih u članu 2. ili po osnovu osiguravajućih ugovora ako je takvo osiguranje obavezno prema pravu države članice;

c) zahteve za plaćanje koji se odnose na novčane iznose koji su uplaćeni na račun, sa koga je plaćanje bilo blokirano u skladu sa merama iz člana 2, osim ako se takvo plaćanje ne odnosi na novčane iznose plaćene po osnovu obveznica u smislu ugovora koji su navedeni u napred navedenom članu;

d) zahteve iz ugovora o zapošljavanju koji podležu pravnim propisima neke države članice;

e) zahteve za plaćanje robe fizičkim ili pravnim licima nevedenim u članu 2, ako dokažu pred sudom države članice da je roba bila izvezena pre usvajanja mera u skladu sa Rezolucijom 757 (1992) SB UN i odnosnih rezolucija kao i da ove mere nisu uticale na postojanje ili sadržinu zahteva;

f) zahteve koje pravna ili fizička lica navedena u članu 2. pred sudom države članice dokažu da potiču iz ili su u vezi sa iznosima po osnovu zajmova odobrenih pre mera donetih u skladu sa rezolucijom 757 (1992) SB UN i odnosnih rezolucija i da ove mere nisu uticale na postojanje ili sadržinu zahteva; ako u ove zahteve nisu

uključeni iznosi kamata, troškova ili ostalih plaćanja koja imaju svrhu naknade štete zbog toga što ispunjenje, zbog pomenutih mera, nije moglo biti izvršeno u skladu sa uslovima iz relevantnog ugovora ili posla.

Član 4.

U svakom postupku za izvršenje zahteva, teret dokazivanja da zahtev nije zabranjen članom 2. je na licu koje zahteva izvršenje zahteva.

Član 5.

Svaka država članica će odrediti sankcije za slučaj povrede odredbi ovog Pravila.

Član 6.

Ovo Pravilo stupa na snagu danom objavljivanja u Službenom listu Evropskih zajednica.

Pravilo obavezuje u potpunosti i direktno se primenjuje u svim državama članicama.

Doneto u Brislu 11 jula 1994.
Za Savet, Predsednik
Th. Waigel

Preveo: Prof. dr Radovan D. Vukadinović